

Velmi soukromá návštěva u Coco Chanel

Slavné černé logo sestávající ze dvou propletených písmen C připevněné se skví se sebevědomou střídmostí na bílé fasádě z 18. století v úrovni popisného čísla 31 velice rušné ulice Cambon, kde s postupem dne doprava houstne a hluk nabírá na hlasitosti. Prohodíme pár uznalých slov, zpomalíme a hledíme: toto je dům Chanel.

Včera, dnes a zítra

Obchod v přízemí, zkušební salon v prvním patře, krejčovské dílny v podkroví, odkud je výhled na Vendômský sloup či na Eiffelovu věž, jen málo se toho změnilo v uspořádání domu od roku 1920, kdy se zde Slečna usadila a s vynikající logikou zařídila svoje území, poschodí po poschodí. Poprvé má dobře zavedený obchod. Poprvé mohla dát volný průchod svým ambicím uplatnit v co nejširším měřítku svůj již uznávaný talent, který obdařil ženy novou siluetou. Vytvoření salonu bylo stěžejní, protože bez něj by Komora vysokého krejčovství nemohla dle svých přísných pravidel udělit Chanelu prestižní známku. Od roku 1921 se zde každodenně střídají zkoušky kolekcí i módní přehlídky. Jen co se ozve zašustění v kolekci, už je klid a ticho, tlukot srdce v rytmu života domu je takřka hmatatelný. Úkol zachovat jemného ducha Chanelu připadá právě na Karla Lagerfelda.

Za zrcadlem

Zrcadla, svítidla a shrnovací dveře, to jsou tři prvky výzdoby v soukromém prostoru Coco Chanel nad salonem zařízeném kolem roku 1934. Tři místnosti a velkorysá předsíň... Přesný prostor, který kouzelnice Coco uměla rozvlnit. Tam, v nitru domova, v domě, ve výzdobě, kde se jemnost mohla sama vyjadřovat, aniž by se vybraní svědci obávali, záhadná slečna konečně nechává něco ze sebe. Nutný průchod: pověstné zrcadlové schodiště, odkud nekompromisně shlížela na přehlídky, skrytá všem pohledům. Na vzhled tohoto schodiště, po kterém každý den scházela, byla velice náročná. Tehdy žádala, oděna od hlavy až k patě v odstínu španělské běloby, aby byl provoněn vzduch slavnou vůní N°5, tedy parfémem, který byl uveden ve stejném roce jako byl otevřen salon

D